

*Eens zullen bloemen
opnieuw bloeien. Ik vraag
je, vergeet mij niet.*

Ter herinnering aan

Hubertina Geertruida Schoormans-Mennis

echtgenote van Adriaan Schoormans

Geboren op 2 augustus 1930 te Kerkrade en overleden in het St. Antonius Ziekenhuis te Nieuwegein op 17 januari 1992.

In haar verliezen we een lieve zorgzame echtgenote, moeder en oma die altijd voor ons klaar stond. De zorg voor haar gezin stond altijd voorop en heeft ongetwijfeld veel van haar gevergd. Met name de zorg waarmee zij Léon met een niet aflatende kracht omringde dwingt bewondering af.

Altijd bleef ze de goede en fijne dingen overal in zien en was vol vertrouwen in de toekomst. Ook toen ze haar vertrouwde Limburgse dorp verruilde voor het toenmalige Jutphaas en onzeker was over hetgeen ons gezin daar te wachten stond, bleef dat vertrouwen.

De jaren, dat pa niet meer hoefde te werken, brachten haar meer rust. Het deed haar plezier samen met hem zo veel te kunnen doen. De geboorte van haar kleinkinderen vervulde haar met veel vreugde en gaf haar leven nog meer zin.

Ook in haar hobby, handwerken, kon ze uiting geven aan de wil telkens weer iets voor anderen te willen doen.

Lieve vrouw, moeder en oma, voor ons was je een voorbeeld en zo leef je in onze gedachten verder.

Altijd stond je voor ons klaar,
Met daden, een lach, een gebaar.
Vol levenslust en menig plan,
Hoe hard is het afscheid dan.
Als het komt zo onverwacht,
Word je je bewust van 's mensen geringe
macht.

Wij danken u hartelijk voor uw blijken van medeleven.

A. Schoormans,
Kinderen en kleinkinderen.